

Finansministeren (N. Neergaard):

Det ærede Medlem Hr. Hauge omtalte Betalingen for Tobakskort, og derom har der fundet Samraad Sted med Finansudvalget. Jeg kan gentage, hvad jeg sagde i Udvalget, at denne Betaling er Led i hele den bestaaende Tobaksordning, og at denne Ordning er forberedt paa en særlig omhyggelig Maade, nemlig gennem en indgaaende Behandling i et sagkyndigt Udvalg, hvor alle de forskellige Grene af Tobaksproduktionen og Tobakshandelen var repræsenterede, baade Arbejdsgivere og Arbejdere, Engroshandlere og Detailhandlere. Det er paa dette Udvalgs Indstilling, Tobaksloven af 1922 er bygget.

Her var unægtelig Betalingen for Tobakskort et Led, man lagde megen Vægt paa baade fra Fabrikanternes og Arbejdernes Side, idet Synspunkterne i det væsentlige faldt sammen. Man sagde, at i et Fag som Tobaksfaget var man i ganske særlig Grad udsat for illoyal Konkurrence fra Folk, der rullede Cigarer som Fritidsarbejde og solgte dem til Priser, som hverken regulære Arbejdere i Faget eller Fabrikanter kunde være tjent med, og at det derfor var rigtigt, at der kom mere Orden i Forholdene, at Virksomheden kun maatte udøves af dem, der har løst Kort, og at Betalingen for saadanne Tobakskort ikke maatte være helt forsvindende. Det var navnlig den stærke Vægt, Fagets forskellige Udøvere lagde paa dette, der gjorde, at der blev fastsat en noget højere Pris paa Kortene end i Chokoladeindustrien, hvor Forholdene ligger noget anderledes.

Det er disse Forhold, der har gjort, at jeg overfor Udvalget maatte sige, at jeg ikke paa nærværende Tidspunkt i alt Fald kunde gaa med til at nedsætte Betalingen, i hvert Fald maatte det dog være rimeligt, at der først fandt Forhandlinger Sted med Repræsentanterne for de interesserede; men naturligvis skal jeg paa den Foranledning, som det ærede Medlem Hr. Hauge har givet, tage Sagen op til Overvejelse i Løbet af Sommeren.

Det ærede Medlem Hr. Hauge talte endvidere om Kassebeholdningens ringe Størrelse og beklagede den. Ingen kan beklage den mere end jeg. Det ærede Medlem Hr. Hauge har naturligvis Ret i, at Kassebeholdningen burde være større, men det er dog sjældent, at vi kører paa Minus; for Øjeblikket er den reelle Kassebeholdning, saaledes som Regnskabskommissionen definerer den, ca. 17 Mill. Kr., men der kan være Tider, hvor den er ringere, og der kan ogsaa være Tider, hvor den er større.

Det vilde være i høj Grad betryggende, om vi kunde oparbejde en større Kassebeholdning, deri er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem, og Hovedmidlet til dette er efter min Mening en Begrænsning af Formueudgifterne. Det har ogsaa været Genstand for mine Bestræbelser, saa længe jeg har været Finansminister, med Hensyn til de Formueudgifter, der er opført paa Tillægsbevillingsloven. Men jeg gør opmærksom paa, som jeg ogsaa gjorde ved Forelæggelsen af Lovforslaget, at de kun i meget uegentlig Forstand eller kun rent bogholderimæssigt kan opføres som Formueudgifter, for det er jo saaledes, at ca. 16 800 000 Kr. fremkommer derved, at vi i Aar ikke alene efter den tidligere Praksis har maattet betale Refusion til Kommunerne af Automobilafgiften bagud, men samtidig paa Grund af den nye Automobillov har maattet betale for indeværende Aar. Det blev dobbelt Konfekt, og det er derved, dette store Beløb 16 800 000 Kr. fremkommer, som slet ikke er en egentlig Formueudgift, men kun en anden Udbetalingsmaade.

Ligeledes gjorde jeg opmærksom paa et andet Forhold, som har sin Aarsag i den ændrede Disposition, der er truffet med Hensyn til Automobilomsætningsafgiften. Denne har jo hidtil været opført paa § 26, men den forrige Finansminister havde ikke opført nogen tilsvarende Udgiftspost til ekstra Afbetaling paa Statsgælden. Alt dette maatte rettes, efter at den nye Lovgivning var kommet. Derved fremkommer en Mindreindtægt ved Tilbagebetalingen af denne Automobilomsætningsafgift og en Merudgift ved at et Beløb paa over 3 Mill. Kr. opførtes til ekstraordinær Afbetaling paa Statsgælden for den Periode, hvori den tidligere Automobilomsætningslov gjaldt. Den lød paa, hvad det ærede Medlem Hr. Ståning vil erindre, at saa længe indtil Gælden til Nationalbanken paa de 40 Mill. Kr. Præferenceaktier ikke var betalt, skulde de gaa dertil, og derefter skulde de gaa til Afbetaling paa Statsgælden. Det er heller ikke en egentlig Formueformindskelse, men en ændret Disposition over en Statsindtægt.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard maa jeg gøre en Undskyldning, fordi jeg ikke var til Stede, da han talte, men det har sine store Vanskeligheder at løse Problemet at være to Steder paa een Gang, og min Nærværelse var lige saa paakrævet det andet Sted, jeg var, som her. Det ærede Medlem viste mig senere den Venlighed at referere for mig de Bemærkninger, han rettede til mig. Det var noget lignende, som det ærede Medlem allerede har fremført i Finansudvalget, og